

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

องค์การ | บริหารส่วนตำบลเบญจขร

อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหาร จัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และกระทรวงการคลัง ได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารสำหรับ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็น หน่วยงานของรัฐตาม หลักเกณฑ์นี้

องค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขรี จึงได้จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อใช้เป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการติดตามประเมินผล รวมทั้งการรายงานผล เกี่ยวกับการ บริหารจัดการความเสี่ยง อันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และ การ บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหอยสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมี ประสิทธิภาพ

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๔
๑. หลักการและเหตุผล	
๒. วัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง	
๓. เป้าหมาย	
๔. นิยามความเสี่ยง	
บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร	๖
๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๒. วิสัยทัศน์	
๓. ภารกิจ	
๔. ยุทธศาสตร์	
๕. โครงสร้างส่วนราชการภายใน	
บทที่ ๓ แนวทางการบริหารความเสี่ยง	๑๓
๑. แนวทางการบริหารความเสี่ยง	
๒. คณะทำงานบริหารความเสี่ยง	
บทที่ ๔ การบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๔
๑. การระบุความเสี่ยง	
๒. การประเมินความเสี่ยง	
๓. การตอบสนองความเสี่ยง	
บทที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง	๒๗

บทที่ ๑ บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐาน และหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วย มาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้น เพื่อให้ หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตาม ยุทธศาสตร์ที่ หน่วยงานของรัฐกำหนดไว้

การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่จะ ช่วย ให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ เพราะภายใต้สภาวะการดำเนินงานทุกหน่วยงาน ล้วนมีความเสี่ยง ซึ่งเป็นความไม่แน่นอนที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมายของหน่วยงาน จึงจำเป็นต้องมี การ บริหารจัดการความเสี่ยง โดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยใดบ้างที่กระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมาย ของ หน่วยงาน วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง กำหนด แนวทางในการจัดการความเสี่ยง เพื่อลดความสูญเสียและโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงาน

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร จึงได้จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้น สำหรับ ใช้เป็นแนวทางในการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อลด มูลเหตุที่จะทำ ให้เกิดความเสียหาย ให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ สามารถยอมรับ ควบคุม และตรวจสอบได้

๒. วัตถุประสงค์ของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เพื่อให้ผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล เข้าใจหลักการและกระบวนการบริหารความเสี่ยงของ องค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร

๒. เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอน และกระบวนการในการบริหารความเสี่ยง

๓. เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร อย่าง เป็นระบบและต่อเนื่อง

๔. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร

๕. เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร

๓. เป้าหมาย

๑. ผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ ในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานประจำปี ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ไว้

๒. ผู้ปฏิบัติงาน สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความ เสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๓. สามารถนำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงไปใช้ในการปฏิบัติงานได้

๔. การบริหารจัดการความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม ครอบคลุมทุกกิจกรรมในองค์การ บริหาร ส่วนตำบลเบญจขร

๔. นิยามความเสี่ยง

ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสหรือเหตุไม่พึงประสงค์อาจทำให้อาณาตส่งผลกระทบต่อให้เกิดความเสียหาย ทำให้วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้เบี่ยงเบนไปหรือไม่ประสบผลสำเร็จ ทั้งในด้านกลยุทธ์ การเงิน การดำเนินงาน และกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการปัจจัย และควบคุม กิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

การตอบสนองความเสี่ยง หมายถึง การพิจารณาเลือกวิธีการที่ควรกระทำเพื่อจัดการกับความเสี่ยง ที่อาจเกิดขึ้นตามผลการประเมินความเสี่ยง ซึ่งต้องพิจารณาโอกาสที่จะเกิดและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น โดยเปรียบเทียบระดับความเสี่ยงที่เกิดกับระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และความคุ้มค่าในการบริหารความเสี่ยงที่เหลืออยู่ วิธีการที่ใช้ในปัจจุบัน คือ

๑. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง คือการหลีกเลี่ยงหรือหยุดการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่นงาน ส่วนใดที่องค์กรไม่ถนัด อาจหลีกเลี่ยงหรือหยุดการท างานในส่วนนั้น และอาจใช้การจ้างงานภายนอกแทน

๒. การลดความเสี่ยง คือการลดโอกาสที่จะเกิดหรือลดผลกระทบ หรือลดทั้งสองส่วน โดยการจัดให้มีระบบการควบคุมต่างๆเพื่อป้องกัน หรือค้นพบความเสี่ยงอย่างเหมาะสมทันเวลา

๓. การแบ่งความเสี่ยง คือการลดโอกาสที่จะเกิดหรือลดผลกระทบ หรือลดทั้งสองส่วน โดยการหา ผู้ร่วมรับผิดชอบความเสี่ยง เช่น การทำประกันต่างๆ

๔. การยอมรับความเสี่ยง คือการไม่ต้องทำอะไรเพิ่มเติมเนื่องจากมีความเห็นว่าความเสี่ยงมีโอกาส ที่จะเกิดขึ้นน้อย และผลกระทบจากการเกิดก็น้อยด้วย

บทที่ ๒

๑. สภาพทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ ถนนสายวัฒนา - คลองหาด ตำบลเบญจขร อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอคลองหาด ๑๐ กิโลเมตร ห่างจาก จังหวัดสระแก้ว ๖๘ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๒๗,๕๔๐ ไร่ หรือประมาณ ๔๔.๐๖ ตารางกิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลไพรทอง และตำบลไพรเดี่ยว อำเภอคลองหาด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลทับพริก อำเภออรัญประเทศ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลชัยมะกรูด อำเภอคลองหาด

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลคลองหาด อำเภอคลองหาด

๑.๒ ภูมิประเทศ

ตำบลเบญจขร มีสภาพพื้นที่เป็นที่ลอนคลื่นสูงๆต่ำๆ ลักษณะเป็นสูงเนินเขา น้ำท่วมเป็นบางแห่ง ซึ่งเดิมพื้นที่ตำบลเบญจขรเป็นป่าดงดิบ โดยสรุปสภาพพื้นที่ตำบลเบญจขร แบ่งลักษณะพื้นที่ได้ ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑. ลักษณะพื้นที่ดอน จะใช้ปลูกพืชไร่และไม่ยืนต้น อยู่ทางทิศตะวันออกและทิศใต้ของตำบล ลักษณะพื้นที่เป็นภูเขาต่ำและที่ดอน

๒. ลักษณะพื้นที่ราบต่ำ จะใช้ปลูกข้าว ไม้ผล อยู่ทางทิศตะวันออกของตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขรมีจำนวนหมู่บ้านที่อยู่ภายในตำบลจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

➔ หมู่ที่ ๑ บ้านน้ำคำ

➔ หมู่ที่ ๒ บ้านห้วยไคร้เหนือ

➔ หมู่ที่ ๓ บ้านเขาจานแก่น

➔ หมู่ที่ ๔ บ้านเบญจขร

➔ หมู่ที่ ๕ บ้านชุมทอง

➔ หมู่ที่ ๖ บ้านชัยพลู

➔ หมู่ที่ ๗ บ้านเขาดินแดง

➔ หมู่ที่ ๘ บ้านชัยพลูเหนือ

➔ หมู่ที่ ๙ บ้านวังไหม

➔ หมู่ที่ ๑๐ บ้านน้อยเจริญสุข

ตารางแสดงรายชื่อผู้ปกครองหมู่บ้านและผู้บริหาร, สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	สมาชิกสภา อบต.	ตำแหน่งในสภา
๑	น้ำคำ	นางสาววราศิริ ดอกไม้	นายดอกกรัก หวังเครื่องกลาง	สมาชิกสภา อบต.
๒	ห้วยไคร้เหนือ	นายบุญเชิด สีลาใส	นางสาวนริศรา วงศ์จอม	สมาชิกสภา อบต.
๓	เขาจานแก่น	นายสมาน ปรีโยทัย	นางสุภาภรณ์ ภัทตะไชย	สมาชิกสภา อบต.
๔	เบญจขร	นายบุญเหลือ ต่อมทอง	นางสาวสุนัดดา บุญเยี่ยม	สมาชิกสภา อบต.
๕	ชุมทอง	นายสัญญา อินทรประสพ	นางขวัญเรือน พันหนองแสง	สมาชิกสภา อบต.
๖	ชัยพลู	นายคำพันธ์ การเกณฑ์	นายประสาท เปลี่ยนอ่วม	สมาชิกสภา อบต.
๗	เขาดินแดง	นายสมพงศ์ เฉลิมศรี	นางพรทิพย์ ตริ้มมงคล	รองประธานสภาฯ
๘	ชัยพลูเหนือ	นายชำนาญ นิลใหญ่	นางสำรวย เกตุชาติ	ประธานสภาฯ
๙	วังใหม่	นายสังวาล ศรีประสาน	นายอนงค์ กองขันธุ์	สมาชิกสภา อบต.
๑๐	บ้านน้อยเจริญสุข	นายอภิสิทธิ์ สงเหลา	นางบุญเหลือ เชียงทอง	สมาชิกสภา อบต.

ลำดับที่	นายก อบต.	คณะผู้บริหาร	ตำแหน่ง
๑	นางสาวทัศนีย์ สิงหะ	นายจันทร์ ปุริบุญโน นางสาวสุภาพร เฉลิมศรี นายสะอาด ชันนอก	รองนายก อบต. รองนายก อบต. เลขานุการนายกฯ

๑.๕ ประชากร

ประชากรรวมทั้งสิ้น ๔,๓๗๗ คน แยกเป็นชาย ๒,๒๐๕ คน หญิง ๒,๑๗๒ คน
จำนวน ๑,๓๒๘ ครัวเรือน ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร			จำนวน ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	น้ำคำ	๔๘๘	๔๗๖	๙๖๔	๓๐๙
๒	ห้วยไคร้เหนือ	๑๘๕	๑๘๕	๓๗๐	๑๒๗
๓	เขาจานแก่น	๑๑๔	๑๓๔	๒๔๘	๖๖
๔	เบญจขร	๒๘๕	๒๙๔	๕๗๙	๒๐๕
๕	ชุมทอง	๓๘๗	๓๙๕	๗๘๒	๑๙๙
๖	ซับพลู	๒๓๑	๒๑๔	๔๔๕	๑๕๐
๗	เขาดินแดง	๑๔๘	๑๔๒	๒๙๐	๙๔
๘	ซับพลูเหนือ	๑๒๑	๑๑๐	๒๓๑	๙๑
๙	วังใหม่	๒๐๑	๑๘๘	๓๘๙	๑๒๒
๑๐	บ้านน้อยเจริญสุข	๘๗	๗๑	๑๕๘	๔๘
รวม		๒,๒๔๗	๒,๒๐๙	๔,๔๕๖	๑,๔๑๑

๒. สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ในตำบลเบญจขร ประกอบเกษตรกรรมมากที่สุด โดยเฉพาะการปลูก
อ้อย ซึ่งเป็นพืชที่ปลูกมากที่สุดในตำบล รองลงมาคือ มันสำปะหลัง มะละกอ ข้าวโพด และนอกเหนือจากอาชีพ
เกษตรคือ อาชีพรับจ้าง ค้าขาย และรับราชการ แต่ในปัจจุบันได้มีการเริ่มขยายตัวทางอุตสาหกรรมบ้าง โดยมี
แหล่งรับซื้อพืชทางการเกษตร ๑ แห่ง และมีตลาดค้าชุมชน ๒ แห่ง (ตลาดนัดชุมชนบ้านน้ำคำ ตลาดค้าชุมชน
ชุมทอง) ทำให้ประชากรได้มีโอกาสประกอบอาชีพตามความต้องการของแต่ละบุคคล เช่นเกษตรกรรม การ
พาณิชย์และอื่นๆ

๒.๑ หน่วยธุรกิจในเขต อบต.

➔ ปิมน้ำมัน	จำนวน ๙	แห่ง
➔ ลานมันสำปะหลัง	จำนวน ๒	แห่ง
➔ ร้านขายของชำ/อุปกรณ์การเกษตร	จำนวน ๑๘	แห่ง
➔ ร้านซ่อมรถ	จำนวน ๘	แห่ง
➔ โรงสี (ขนาดเล็ก)	จำนวน ๔	แห่ง

๓. สภาพสังคม

๓.๑ การศึกษา

➔ โรงเรียนระดับประถมศึกษา	จำนวน ๓	แห่ง
➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน ๒	แห่ง

๓.๒ สถาบันและองค์กรศาสนา

- ➔ วัด จำนวน ๕ แห่ง
- ➔ สำนักสงฆ์ จำนวน ๓ แห่ง

๓.๓ สาธารณสุข

- ➔ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ จำนวน ๒ แห่ง
- ➔ อัตราการใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๓.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ➔ จุดพักสายตรวจตำบลเบญจขจร จำนวน ๑ แห่ง

๔. การบริการขั้นพื้นฐาน

๔.๑ การคมนาคมและการจราจร

ตำบลเบญจขจร มีการคมนาคมค่อนข้างสะดวก มีทางหลวงแผ่นดิน (ลาดยาง) ตัดผ่านตำบล ๒ สาย มีถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านและตำบล ซึ่งเป็นถนนลูกรังและลาดยาง แต่จะมีปัญหาบ้างโดยเฉพาะช่วงฤดูฝน ดังตารางที่ ๔.๑ นี้

ตารางที่ ๔.๑ สภาพถนนในตำบลเบญจขจร

ถนน	สภาพถนน
ถนนลาดยาง จำนวน ๔ สาย ๑.สายพัฒนานคร - คลองหาด(เส้นใน)ยาว ๕ กม. ผ่านหมู่ ๓,๕,๙,๘,๖ ๒.สายพัฒนานคร - คลองหาด(เส้นนอก)ยาว ๓ กม. ผ่านหมู่ ๒,๑ ๓.สายเบญจขจร - คลองยาง ยาว ๔ กม. ผ่านหมู่ ๑๐,๔ ๔.สายบ้านซับพลู - คลองกลาง ยาว ๔ กม. ผ่านหมู่ ๖,๘	ใช้งานได้ดี ใช้งานได้ดีแต่แคบ ไม่ดีเป็นหลุมเป็นบ่อ(รถบรรทุกมาก) ช่วงระยะกลางของถนนไม่ดี
ถนนลูกรัง จำนวน ๖ สาย ๑.สายบ้านวังใหม่ - บ้านเขาดินแดง - บ้านน้ำคำ ยาว ๔.๕ กม. ผ่านหมู่ ๙,๗,๑ ๒.สายบ้านชุมทอง - บ้านหนองคาย(ตำบลไทรเดี่ยว) ยาว ๖ กม. ผ่านหมู่ ๕ ๓.สายบ้านชุมทอง - บ้านน้อยเจริญสุข ยาว ๔ กม. ผ่านหมู่ ๕,๔,๑๐ ๔.สายบ้านน้ำคำ - บ้านซับพลู - บ้านซับพลูเหนือ ยาวประมาณ ๑๐ กม. ผ่านหมู่ ๑,๖,๗,๘	ถนนลูกรังทุกสาย ในช่วงหน้าฝน เป็นหลุมเป็นบ่อและในช่วงหน้าแล้ง ฝุ่นมาก

ถนน	สภาพถนน
๕.สายบ้านซับพลู-บ้านห้วยไคร้เหนือ ยาวประมาณ ๓-๔ กม. ผ่านหมู่ ๖,๒ ๖.สายบ้านชุมทอง-บ้านเขาจวนแก่น ยาว ๖ กม. ผ่านหมู่ ๕,๓	
ถนนดิน มีจำนวนมาก ในช่วงฤดูฝนใช้รถแทรกเตอร์ดูแลกันเองตามสภาพ การคมนาคมสัญจรไม่สะดวก	

๔.๒ การใช้ไฟฟ้า

ตำบลเบญจขร มีไฟฟ้าเข้าครบทุกหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๙๕ ของครัวเรือนทั้งหมด ใน ส่วนของครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าเข้าถึง เนื่องจากอยู่ไกลจากเสาไฟฟ้าหลักการแก้ปัญหาจึงต้องใช้ไฟฟ้าพลังงาน แสงอาทิตย์และตะเกียง บางครัวเรือนใช้วิธีการลากสายไฟพ่วงจากเพื่อนบ้าน ส่วนครัวเรือนที่ไฟฟ้าใช้พบปัญหาคือ ในช่วงฝนตกจะเกิดไฟฟ้าดับและไฟฟ้าไม่พอเกิดจากไฟฟ้าดก

๔.๓ ทหารโทรคมนาคม

- ประชากรส่วนใหญ่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่จากผู้ให้บริการเอกชนและสัญญาณครอบคลุม ครบถ้วนทำให้ระบบสื่อสารสามารถเข้าถึงทุกพื้นที่ภายในตำบลเบญจขร

๔.๔ ระบบประปา

ประปา/บ่อบาดาลสาธารณะตำบลเบญจขร มีระบบประปาให้บริการประชาชนเกือบทุก หมู่บ้าน ยกเว้น ๒ หมู่บ้านที่ไม่มีประปาหมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๗,๘

๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติในตำบลเบญจขร มีคลองสายหลัก ๔ คลอง คือ คลองไผ่ คลองวังจิก คลองไคร้เล็กและคลองน้ำคำ ซึ่งเป็นคลองที่ใช้ในการเกษตรของตำบล รวมทั้งยังมีคลองย่อยๆ อีก แต่ในปัจจุบัน คลองส่วนใหญ่มีน้ำใช้ไม่เพียงพอในฤดูแล้ง ดังตารางที่ ๔.๕

ตารางที่ ๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติในตำบล

ชื่อลำน้ำ/แหล่งน้ำ	ไหลผ่านหมู่บ้าน	สภาพแหล่งน้ำ
๑.คลองไผ่	หมู่ ๓ ๕ ๔ และ ๙	ความยาว ๑๐ กม. หน้าแล้งไม่มีน้ำ ใช้น้ำด้านการเกษตร
๒.คลองวังจิก(คลองห้วยไคร้)	หมู่ ๘ ๖ ๒ และ ๑	ความยาว ๑๕ กม. หน้าแล้งไม่มีน้ำ เพราะใช้ งานน้ำมากในด้านการเกษตร
๓.คลองไคร้เล็ก	หมู่ ๒	ความยาว ๒ กม. น้ำไหลซึมตลอดหากมีฝายก็สามารถเก็บน้ำได้
๔.คลองน้ำคำ	หมู่ ๗ และ ๑	ความยาว ๑๐ กม. มีน้ำเป็นบางช่วง
๕.คลองเบญจขร	หมู่ ๔	หน้าแล้งไม่มีน้ำ
๖.ปลายคลองไผ่	หมู่ ๙	หน้าแล้งไม่มีน้ำ
๗.คลองตาบุญ	หมู่ ๑	หน้าแล้งไม่มีน้ำ
๘.คลองตาลอ	หมู่ ๒ และ ๖	ความยาว ๒ กม. มีน้ำไม่ขาดแต่น้อยเพราะไม่มีฝายกั้น

๔.๖ แหล่งน้ำสาธารณะ

แหล่งน้ำสาธารณะ ประกอบด้วยอ่างเก็บน้ำ ๑ แห่ง ฝาย ๙ แห่ง และสระน้ำสาธารณะ ๔ แห่ง เนื่องจากตำบลเบญจขรมีพื้นที่มากแต่แหล่งน้ำสาธารณะมีน้อย รวมทั้งเป็นแหล่งน้ำขนาดเล็กจึงไม่เพียงพอ ต่อความต้องการของประชาชน ดังตารางที่ ๔.๖

ตารางที่ ๔.๖ แหล่งน้ำสาธารณะในตำบล

อ่างเก็บน้ำ	ขนาด (ไร่)	สภาพแหล่งน้ำ
๑.บ้านเขาดินแดง หมู่ ๗	๑๕ ไร่ (๔ เมตร)	มีน้ำตลอดปี
ฝาย	ความสูงและความกว้าง (เมตร)	สภาพแหล่งน้ำ
๑.ฝายน้ำล้น หมู่ที่ ๑	สูง ๓.๕ กว้าง ๒๒	ใช้งานได้ดี
๒.ฝาย มข.๒๗ หมู่ที่ ๑	สูง ๑.๕ กว้าง ๑๐	พังแล้ว
๓.ฝาย มข.๒๗ หมู่ที่ ๒	สูง ๑.๕ กว้าง ๑๐	ใช้งานได้ดีถ้ามีน้ำ
๔.ฝาย มข.๒๗ หมู่ที่ ๒	สูง ๑.๕ กว้าง ๑๐	พังแล้ว
๕.ฝาย มข.๒๗ หมู่ที่ ๓	สูง ๑.๕ กว้าง ๑๐	ใช้งานได้ดีถ้ามีน้ำ
๖.ฝายน้ำล้นของชลประทาน หมู่ที่ ๕	กว้าง ๑๕	ใช้งานได้ดีถ้ามีน้ำ
๗.ฝาย รพช. หมู่ที่ ๕	กว้าง ๑๕	ใช้งานได้ดีถ้ามีน้ำ
๘.ฝาย มข.๒๗ หมู่ที่ ๖	กว้าง ๑๕	ใช้งานได้ดีถ้ามีน้ำ
๙.ฝายน้ำล้น หมู่ที่ ๗	สูง ๓.๕ กว้าง ๒๒	รื้อ
๑๐.ฝายน้ำล้น หมู่ที่ ๘	สูง ๓ กว้าง ๑๐	ใช้งานได้ดี
๑๑.ฝายน้ำล้น หมู่ที่ ๒		
สระน้ำสาธารณะ	ขนาดและความลึก (ไร่)	สภาพแหล่งน้ำ
๑.หมู่ที่ ๑	๘ ไร่	หน้าแล้งน้ำแห้ง
๒.หมู่ที่ ๒	๑๐ ไร่	ไม่มีน้ำ เก็บน้ำไม่อยู่
๓.หมู่ที่ ๓	๑๐ ไร่	มีน้ำตลอดปี (ใช้ในประปาไม่พอใช้ การเกษตร)
๔.หมู่ที่ ๔	๘ ไร่ (๓ เมตร)	ไม่มีน้ำหน้าแล้งหน้าฝนน้ำไม่เต็ม (บน เขา)

โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขจร แบ่งส่วนราชการบริหาร เป็นฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารประกอบด้วย นายกองค้การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค้การบริหารส่วน ตำบล ๒ คน เป็นผู้ช่วยในการบริหารส่วนตำบลและแต่งตั้งเลขานุการอีก ๑ คน โดยนายกองค้การบริหารส่วน ตำบลและฝ่ายนิติบัญญัติ มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนและในการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานจะมี ข้าราชการและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขจร มีส่วนราชการ ๔ ส่วน ดังนี้

๑. สำนักงานปลัด มีหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานนโยบายและแผน งานกฎหมายและ คดี งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานอนามัยและสิ่งแวดล้อม งานส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข งาน สังคมสงเคราะห์ และงานส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสตรี

๒. กองคลัง มีหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับงานการเงินและบัญชี งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้และงาน ทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ

๓. กองช่าง มีหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง งานออกแบบ ควบคุมอาหารและผังเมือง งาน ประสานสาธารณูปโภค

๔. กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารการศึกษาและกิจการโรงเรียนและงานส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ด้านการเมือง การบริหาร

ก. ศักยภาพองค์การบริหารส่วนตำบล

(๑) จำนวนบุคลากร

จำนวน ๒๗ คน

- ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	๑	คน
- รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	๑	คน
- ตำแหน่งในสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	๙	คน
- ตำแหน่งในกองคลัง	๕	คน
- ตำแหน่งในกองช่าง	๒	คน
- ตำแหน่งในกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๙	คน

(๒) ระดับการศึกษาของบุคลากร (พนักงานส่วนตำบล)

- ปริญญาโท	๖	คน
- ปริญญาตรี	๕	คน
- มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	๑	คน

บทที่ ๓ แนวทางการบริหารความเสี่ยง

๑. แนวทางการบริหารความเสี่ยง

แนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขจร แบ่งออกเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ การเริ่มต้นและพัฒนา ประกอบด้วย

- ๑) กำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขจร
- ๒) ระบุปัจจัยเสี่ยง ประเมินโอกาสและผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยง
- ๓) วิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง
- ๔) จัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงของปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูง และสูงมาก รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับปานกลาง
- ๕) สื่อสารทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนบริหารความเสี่ยงให้ผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขจรทราบ และสามารถนำไปปฏิบัติได้

๖) รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง

๗) รายงานสรุปการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

ระยะที่ ๒ การพัฒนาสู่ความยั่งยืน

๑) ทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยงปีที่ผ่านมา

๒) พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภท

๓) ผลักดันให้มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร

๔) พัฒนาขีดความสามารถพนักงานส่วนตำบลในการดำเนินการบริหารความเสี่ยง

๒. คณะทำงานบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขจร แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- ๑) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขจร ประธานกรรมการ
- ๒) หัวหน้าสำนักปลัด กรรมการ
- ๓) ผู้อำนวยการกองคลัง กรรมการ
- ๔) ผู้อำนวยการกองช่าง กรรมการ
- ๕) ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กรรมการ
- ๖) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน กรรมการและเลขานุการ
- ๗) นิติกร ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

- ๑) จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
- ๓) จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๔) พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

บทที่ ๔ การบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับ

ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร มีขั้นตอนหรือกระบวนการจัดการความเสี่ยง ๖ ขั้นตอนหลัก ดังนี้

๑. การระบุความเสี่ยง เป็นการระบุเหตุการณ์ใด ๆ ทั้งที่มีผลดีและผลเสียต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร

๒. ประเมินความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม

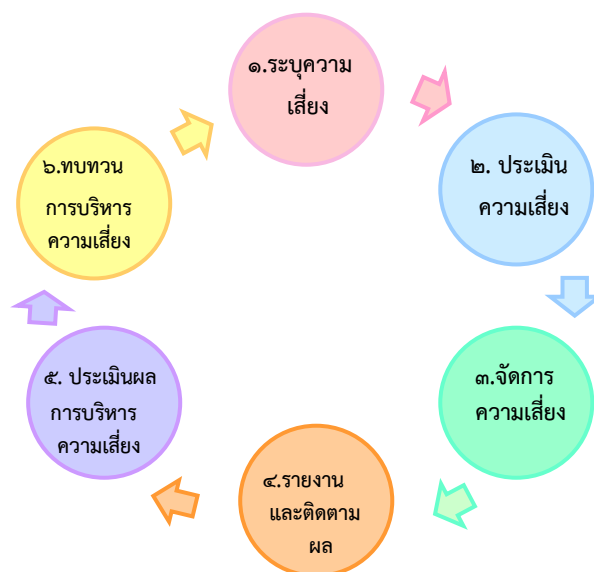
๓. จัดการความเสี่ยง เป็นการกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่สูง และสูงมาก ให้ลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และควรต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการนั้น กับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

๔. รายงานและติดตามผล เป็นการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการทั้งหมดให้ฝ่ายบริหารรับทราบ

๕. ประเมินผลการจัดการความเสี่ยง เป็นการประเมินการจัดการความเสี่ยงประจำปี เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีการจัดการความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการหรือกลไกความเสี่ยงที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดทำมาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่มีการจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

๖. ทบทวนการจัดการความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวทางการจัดการความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น

กระบวนการจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร

๑. การระบุความเสี่ยง

เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและปฏิบัติงานร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง โดยต้องคำนึง

ถึงความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร หรือผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับองค์กรและระดับกิจกรรม ในการระบุปัจจัยเสี่ยงจะต้องพิจารณาว่ามีเหตุการณ์ใดหรือกิจกรรมใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย และไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด รวมทั้งมีทรัพย์สินใดที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลป้องกันรักษา ดังนั้น จึงต้องเข้าใจในความหมายของ “ความเสี่ยง” “ปัจจัยเสี่ยง” และ “ประเภทความเสี่ยง” ก่อนที่จะดำเนินการระบุความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

๑.๑ ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและจะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหายทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายตามภารกิจขององค์กร และเป้าหมายตามแผนการปฏิบัติงาน

๑.๒ ปัจจัยเสี่ยง หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด เกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งนี้ สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงภายหลังได้อย่างถูกต้อง โดยปัจจัยเสี่ยงแบ่งได้ ๒ ด้าน คือ

๑) ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น นโยบายรัฐบาล กฎ ระเบียบ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี ภัยธรรมชาติ

๒) ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น กฎระเบียบข้อบังคับภายในองค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารจัดการ บุคลากร กระบวนการปฏิบัติงาน ข้อมูล ระบบสารสนเทศ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์

๑.๓ ประเภทความเสี่ยง แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๑) ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์เป้าหมาย พันธกิจ ขององค์กร ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการไม่บรรลุผลตามเป้าหมายในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์

๒) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาการปฏิบัติงานประจำวัน หรือการดำเนินงานปกติที่องค์กรต้องเผชิญ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ เช่น การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน โดยไม่มีผังการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ไม่มีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและควบคุมทางการเงินและการงบประมาณขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งจากปัจจัยภายใน เช่น การเบิกจ่ายงบประมาณไม่ถูกต้อง เบิกจ่ายไม่เป็นไปตามแผน จัดสรรงบประมาณไม่เหมาะสมสอดคล้องกับการดำเนินงาน การทุจริตในการเบิกจ่าย และจากผลกระทบของปัจจัยภายนอก เช่น การโอนจัดสรรงบประมาณ การจัดเก็บรายได้ ข้อบังคับเกี่ยวกับการรายงานทางการเงิน และอุปสรรคของระเบียบ กฎหมาย ที่ไม่ชัดเจน อันนำไปสู่การตรวจสอบหักท้วงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ป.ป.ช. คลังจังหวัด กรมบัญชีกลาง

๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (Compliance Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อกฎหมาย ระเบียบ เช่น ความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือกฎหมาย หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องได้ หรือกฎหมาย ระเบียบที่มีอยู่ ไม่เหมาะสม หรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน เป็นต้น

การระบุความเสี่ยง (ปีงบประมาณ ๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่เกิดขึ้น	ปัจจัย/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง
๑. การใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจในการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ	หากผู้มีอำนาจไม่ยึดหลักความถูกต้อง ย่อมเกิดความไม่เป็นธรรมต่อพนักงานส่วนตำบล	ปัจจัยภายใน -การนาระบบอุปถัมภ์มาใช้ในการปฏิบัติราชการ -การแบ่งพรรคแบ่งพวกของพนักงานส่วนตำบล -ความไม่ยุติธรรมของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ สั่งการ	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (O)
๒. ความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน เนื่องจากขาดรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	ปฏิบัติงานผิดพลาด ไม่เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย อันนำไปสู่ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยตรวจสอบ	ปัจจัยภายนอก -กฎหมาย ระเบียบ ที่ออกมาไม่มีความชัดเจนในการปฏิบัติ -หน่วยงานที่ออกกฎหมายระเบียบ ไม่มีการให้ความรู้ก่อนการบังคับใช้ ปัจจัยภายใน -พนักงานส่วนตำบลไม่สนใจอ่านระเบียบ กฎหมาย -ไม่มีการจัดหาหรือรวบรวมองค์ความรู้ในหน่วยงาน	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ (C)
๓. การทุจริตในการเบิกจ่ายต่างๆ	ราชการได้รับความเสียหายจากเงินที่ถูกทุจริต	ปัจจัยภายใน -ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเข้มงวด -ระบบตรวจสอบไม่รัดกุมพอที่จะปิดช่องว่างการทุจริต	ความเสี่ยงด้านการเงิน (F)
๔. วางแผนการพัฒนาไม่ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน	ปัญหาความเดือดร้อนไม่ได้รับการแก้ไข มีการประท้วง ร้องเรียน	ปัจจัยภายใน -ผู้บริหารวางแผนพัฒนาโดยยึดจากความต้องการของตนเอง พรรคพวก ฐานเสียง และผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (S)

ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่เกิดขึ้น	ปัจจัย/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง
๕. การจัดซื้อจัดจ้างและการ	-จัดซื้อผิดระเบียบ	ปัจจัยภายนอก	ความเสี่ยงด้านการ

บริหารพัสดุ เป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง	-ได้วัสดุครุภัณฑ์ที่ไม่มีคุณภาพ ไม่ตรงตามความต้องการใช้งาน -มีการทุจริต งบประมาณของทางราชการเสียหาย	-ระเบียบกฎหมายฉบับใหม่ ออกมาบังคับใช้จำนวนมาก -มีการปรับเปลี่ยนระเบียบ กฎหมายตลอดเวลา ปัจจัยภายใน -การขาดความรู้ความเข้าใจ ของผู้ปฏิบัติ -พนักงานผู้มีหน้าที่จัดซื้อจัด จ้างทุจริต รับผลประโยชน์ จากผู้ขาย ผู้รับจ้าง	ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (C)
๖. การนาทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว	เกิดการทุจริต เกิดความสิ้นเปลือง โดยที่ราชการไม่ได้รับประโยชน์	ปัจจัยภายใน -ขาดการควบคุม ตรวจสอบ อย่างเคร่งครัด -ผู้ปฏิบัติทุจริต	ความเสี่ยงด้าน การเงิน (F)
๗. การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	-ราชการได้รับความเสียหายจาก การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ -ประชาชนได้รับความเดือดร้อน เสียหาย	ปัจจัยภายใน -ขาดการควบคุม ตรวจสอบ อย่างเข้มงวด -ระบบตรวจสอบไม่รัดกุม พอที่จะปิดช่องว่างการทุจริต -ผู้ปฏิบัติขาดจิตสำนึกในการ เป็นข้าราชการที่ดี	ความเสี่ยงด้านการ ปฏิบัติงาน (O)
๘. โครงการก่อสร้างพื้นฐานไม่มีคุณภาพ ไม่ได้ใช้ประโยชน์	สิ้นเปลืองและสูญเสียงบประมาณ ในการก่อสร้าง การซ่อมแซม บำรุงรักษา	ปัจจัยภายใน -ผู้ปฏิบัติงานไม่คำนึงถึง ประโยชน์ของทางราชการ -ผู้ปฏิบัติงานมีผลประโยชน์ใน งานที่ทำ	ความเสี่ยงด้านการ ปฏิบัติงาน (O)
๙. การจ่ายเบี้ยยังชีพไม่ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย	งบประมาณที่ต้องจ่ายไปให้กับผู้ ที่ไม่มีสิทธิ์ได้รับ	ปัจจัยภายใน -ผู้ปฏิบัติงานบกพร่อง ไม่ ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ ขอรับเบี้ยยังชีพให้เป็นไปตาม ระเบียบ กฎหมาย	ความเสี่ยงด้าน การเงิน (F)
๑๐. เกิดสาธารณภัยในพื้นที่	บ้านเรือนประชาชนได้รับความ เสียหาย เกิดการสูญเสียทรัพย์สิน และชีวิตของประชาชน	ปัจจัยภายนอก -สภาพดิน ฟ้า อากาศ ปัจจัยภายใน -อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ กระแสไฟฟ้า	ความเสี่ยงด้านการ ปฏิบัติงาน (O)

๒. การประเมินความเสี่ยง

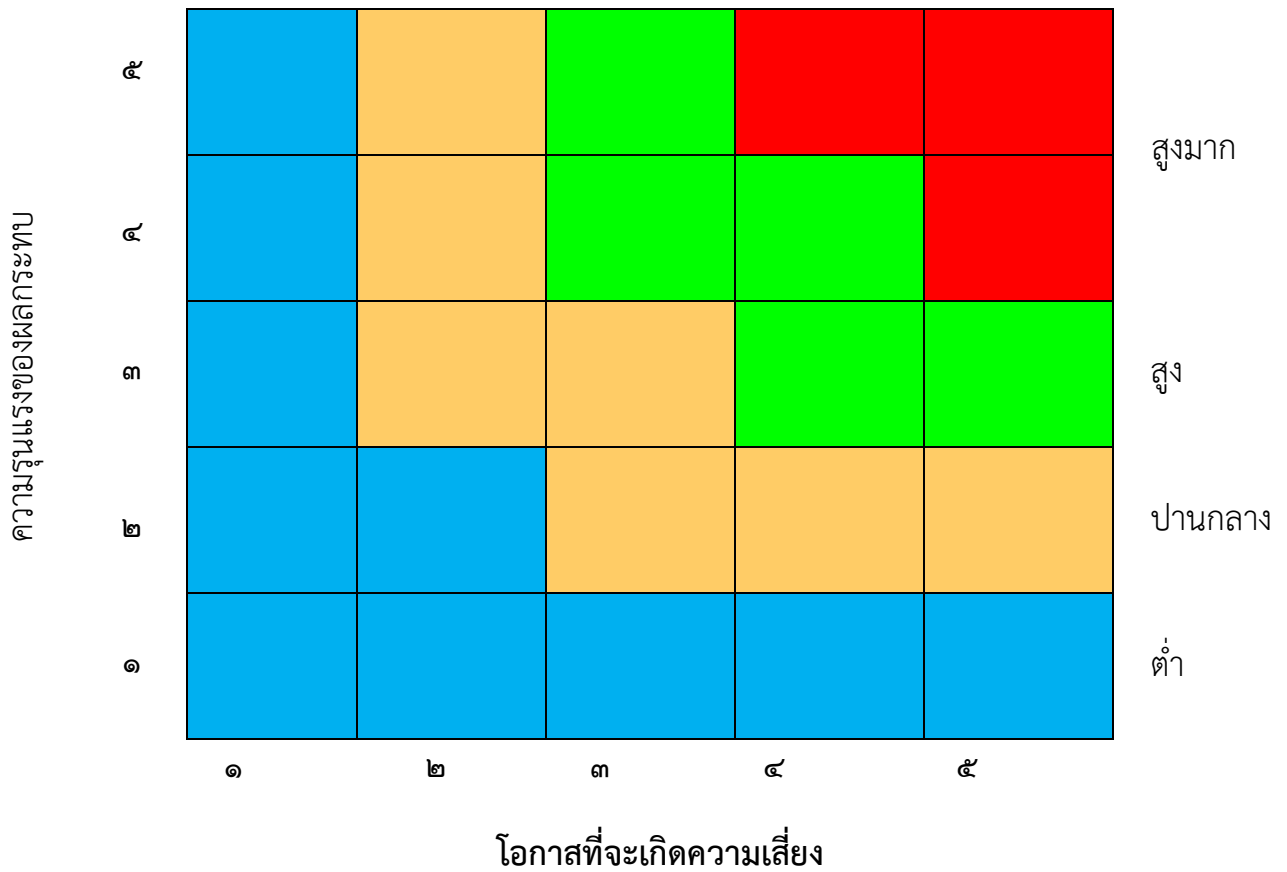
การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ การประเมิน และการจัด

ระดับความเสี่ยง ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านหอย ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ การกำหนดเกณฑ์การประเมิน เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง ระดับความรุนแรงของผลกระทบ และระดับของความเสี่ยง โดยคณะทำงานบริหารความเสี่ยงได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และระดับความรุนแรงของผลกระทบ ไว้ ๕ ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง และสูงมาก ดังนี้

ประเด็นที่พิจารณา	ระดับคะแนน				
	๑ = น้อยที่สุด	๒ = น้อย	๓ = ปานกลาง	๔ = สูง	๕ = สูงมาก
โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง					
ความถี่ในการเกิดเหตุการณ์หรือข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน(ครั้ง)	๕ ปี/ครั้ง	๒-๓ ปี/ครั้ง	๑ ปี/ครั้ง	๑-๖ เดือน/ครั้ง ไม่เกิน ๕ ครั้ง/ปี	๑ เดือน/ครั้ง หรือมากกว่า
โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
ความรุนแรงและผลกระทบ					
มูลค่าความเสียหาย	น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท	๕๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท	๑๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท	มากกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท
อันตรายต่อชีวิต	เดือดร้อน รำคาญ	บาดเจ็บ เล็กน้อย	บาดเจ็บ ต้องรักษา	บาดเจ็บสาหัส	เสียชีวิต
ผลกระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์กร	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก

ส่วนระดับของความเสี่ยง จะพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบต่อความเสี่ยงขององค์กรว่าจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในระดับใด โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ ๔ ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ

๒.๒ การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่าง ๆ และประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้วางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้องภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- ๑) พิจารณาโอกาส/ความถี่ในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่ามีโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
- ๒) พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบความเสี่ยง ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามีระดับความรุนแรงหรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒.๓ การวิเคราะห์ความเสี่ยง เมื่อพิจารณาโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้ว ให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบความเสี่ยง ว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด

ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ × ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจัดแบ่งเป็น ๔ ระดับ สามารถแสดงเป็นแผนภูมิความเสี่ยง แบ่งพื้นที่เป็น ๔ ส่วน ซึ่งใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

ความรุนแรงของผลกระทบ

๕	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	สูงมาก
๔	๔	๘	๑๒	๑๖	๒๐	
๓	๓	๖	๙	๑๒	๑๕	สูง
๒	๒	๔	๖	๘	๑๐	ปานกลาง
๑	๑	๒	๓	๔	๕	ต่ำ
	๑	๒	๓	๔	๕	

๑) ระดับความเสี่ยงต่ำ คือ คะแนนระดับความเสี่ยง ๑-๕ คะแนน โดยทั่วไปความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ไม่มีนัยสำคัญต่อการดำเนินงาน ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เพิ่มเติม

๒) ระดับความเสี่ยงปานกลาง คะแนนระดับความเสี่ยง ๖-๑๐ คะแนน เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีแผนควบคุมความเสี่ยง ความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการจัดการเพิ่มเติม

๓) ระดับความเสี่ยงสูง คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๑-๑๖ คะแนน ต้องมีแผนลดความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงนั้นลดลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๔) ระดับความเสี่ยงสูงมาก คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๗-๒๕ คะแนน ต้องมีแผนลดความเสี่ยง และประเมินซ้ำ หรืออาจต้องถ่ายโอนความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง (ปีงบประมาณ ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่จะเกิดขึ้น	ปัจจัย/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง	โอกาส/ความถี่	ผลกระทบความรุนแรง	คะแนนความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ
๑.การใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจในการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ	หากผู้มีอำนาจไม่ยึดหลักความถูกต้อง ย่อมเกิดความไม่เป็นธรรมต่อพนักงานส่วนตำบล	ปัจจัยภายใน -การนาระบบอุปถัมภ์มาใช้ในการปฏิบัติราชการ -การแบ่งพรรคแบ่งพวกของพนักงานส่วนตำบล -ความไม่ยุติธรรมของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ สั่งการ	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (O)					
๒. ความผิดพลาดในการปฏิบัติงานเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	ปฏิบัติงานผิดพลาด ไม่เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย อันนำไปสู่ปัญหา กับหน่วยตรวจสอบ	ปัจจัยภายนอก -กฎหมาย ระเบียบ ที่ออกมาไม่มีความชัดเจนในการปฏิบัติ -หน่วยงานที่ออกกฎหมายระเบียบ ไม่มีการให้ความรู้ก่อนการบังคับใช้ ปัจจัยภายใน -พนักงานส่วนตำบลไม่สนใจอ่านระเบียบ กฎหมาย -ไม่มีการจัดหาหรือรวบรวมองค์ความรู้ในหน่วยงาน	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ (C)					

ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่จะเกิดขึ้น	ปัจจัย/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง	โอกาส/ความถี่	ผลกระทบความรุนแรง	คะแนนความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ
๓. การทุจริตในการเบิกจ่ายต่างๆ	ราชการได้รับความเสียหายจากเงินที่ถูกทุจริต	<u>ปัจจัยภายใน</u> -ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเข้มงวด -ระบบตรวจสอบไม่รัดกุมพอที่จะปิดช่องว่างการทุจริต	ความเสี่ยงด้านการเงิน (F)					
๔. วางแผนการพัฒนาไม่ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน	-จัดซื้อผิดระเบียบ -ได้วัสดุครุภัณฑ์ที่ไม่มีคุณภาพ ไม่ตรงตามความต้องการใช้งาน -มีการทุจริต งบประมาณของทางราชการเสียหาย	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -ระเบียบกฎหมายฉบับใหม่ ออกมาบังคับใช้จำนวนมาก -มีการปรับเปลี่ยนระเบียบกฎหมายตลอดเวลา <u>ปัจจัยภายใน</u> -การขาดความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ -พนักงานผู้มีหน้าที่จัดซื้อจัดจ้างทุจริต รับผลประโยชน์จากผู้ขาย ผู้รับจ้าง	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (C)					
๖. การนาทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว	เกิดการทุจริต เกิดความสิ้นเปลืองโดยที่ราชการไม่ได้รับประโยชน์	<u>ปัจจัยภายใน</u> -ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเคร่งครัด -ผู้ปฏิบัติทุจริต	ความเสี่ยงด้านการเงิน (F)					

ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่จะเกิดขึ้น	ปัจจัย/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง	โอกาส/ความถี่	ผลกระทบความรุนแรง	คะแนนความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ
๗. การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	-ราชการได้รับความเสียหายจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ -ประชาชนได้รับความเดือดร้อน เสียหาย	<u>ปัจจัยภายใน</u> -ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเข้มงวด -ระบบตรวจสอบไม่รัดกุมพอที่จะปิดช่องว่างการทุจริต -ผู้ปฏิบัติขาดจิตสำนึกในการเป็นข้าราชการที่ดี	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (O)					
๘. โครงการก่อสร้างพื้นฐานไม่มีคุณภาพไม่ได้ใช้ประโยชน์	สิ้นเปลืองและสูญเสียงบประมาณในการก่อสร้างการซ่อมแซมบำรุงรักษา	<u>ปัจจัยภายใน</u> -ผู้ปฏิบัติงานไม่คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ -ผู้ปฏิบัติงานมีผลประโยชน์ในหน้าที่ทำ	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (O)					
๙. การจ่ายเบี้ยยังชีพไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย	บ้านเรือนประชาชนได้รับความเสียหาย เกิดการสูญเสียทรัพย์สินและชีวิตของประชาชน	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -สภาพดิน ฟ้า อากาศ <u>ปัจจัยภายใน</u> -อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ กระแสไฟฟ้า	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (O)					
๑๐. เกิดสาธารณภัยในพื้นที่	บ้านเรือนประชาชนได้รับความเสียหาย เกิดการสูญเสียทรัพย์สินและชีวิตของประชาชน	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -สภาพดิน ฟ้า อากาศ <u>ปัจจัยภายใน</u> -อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ กระแสไฟฟ้า	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (O)					

๓. การจัดการความเสี่ยง

เป็นการกำหนดแนวทางตอบสนองความเสี่ยง ซึ่งมีหลายวิธีและสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้รับผิดชอบ แต่วิธีการจัดการความเสี่ยงต้องคุ้มค่ากับการลดระดับผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงนั้น โดยทางเลือกหรือวิธีการจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย ๔ แนวทางหลัก คือ

๑) การยอมรับ หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่ที่อยู่ ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใด ๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใด ๆ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อรองรับผลที่จะเกิดขึ้น

๒) การลดหรือควบคุมความเสี่ยง หมายถึง การลดโอกาสที่จะเกิดขึ้น หรือลดความเสียหาย โดยการจัดระบบการควบคุม หรือเปลี่ยนแปลงขั้นตอนบางส่วนของกิจกรรมหรือโครงการที่นำไปสู่เหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยง เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงาน และการจัดหาคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๓) การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับและต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเหนือจากเงื่อนไขการดำเนินงาน โดยมีวิธีการจัดการความเสี่ยงในกลุ่มนี้ เช่น การหยุดหรือยกเลิกการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้น

๔) การถ่ายโอนความเสี่ยง หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถโอนไปให้ผู้อื่นได้ เช่น การทำประกันภัย ประกันทรัพย์สิน กับบริษัทประกัน การจ้างบุคคลภายนอกหรือการจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานออกแบบถนน อาคาร สิ่งปลูกสร้างต่างๆ

๔. การรายงานและติดตามผล

หลังจากจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและมีการดำเนินงานตามแผนแล้ว จะต้องมีการรายงานและติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงหรือไม่ โดยหน่วยงานต้องสอบทานดูว่า วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพดีก็ให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้ฝ่ายบริหารทราบตามแบบรายงานที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้ กระบวนการสอบทานอาจกำหนดข้อมูลที่ต้องติดตาม พร้อมทั้งความถี่ในการติดตามผล โดยสามารถติดตามผลได้ใน ๒ ลักษณะ คือ

๑) การติดตามผลเป็นรายครั้ง เป็นการติดตามตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุก ๓ เดือน ทุก ๖ เดือน ทุก ๙ เดือน หรือทุกสิ้นปี เป็นต้น

๒) การติดตามผลในระหว่างการปฏิบัติงาน เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่างๆ ตามปกติของหน่วยงาน

๕. การประเมินผลการบริหารความเสี่ยง

คณะทำงานบริหารความเสี่ยงจะต้องทาสรุปรายงานผลและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงประจำปีต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขจร เพื่อให้มั่นใจว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขจร มีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ มาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยงที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือต้องจัดหามาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมในการปฏิบัติงาน

๖. การทบทวนการบริหารความเสี่ยง

การทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหารความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาแผนงานในการบริหารความเสี่ยงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงเป็นประจำทุกปี

บทที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร ได้ดำเนินการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อเตรียมการรองรับสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยพิจารณาจากภารกิจ อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบ กฎหมายต่าง ๆ ที่กำหนดให้เป็นภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา นามาคัดเลือกความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อเป้าหมายการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร โดยแผนบริหารความเสี่ยงประจำปี ๒๕๖๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

๑. ความเสี่ยง
๒. ระดับความเสี่ยง
๓. กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง
๔. วัตถุประสงค์
๕. ระยะเวลาดำเนินการ
๖. ผลสำเร็จที่คาดหวัง
๗. งบประมาณ
๘. ผู้รับผิดชอบ
๙. ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง

แผนการบริหารความเสี่ยง ปีงบประมาณ ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร อำเภอลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวังภายหลังจากดำเนินการจัดการความเสี่ยง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)										
๑. การใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจในการอนุญาตอนุมัติ ต่างๆ	๑๐	การพิจารณาอนุญาตอนุมัติ ยึดหลักกฎหมายระเบียบ อย่างเคร่งครัด	เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และความถูกต้อง	ตุลาคม๒๕๖๔-กันยายน๒๕๖๕	การพิจารณาอนุญาต อนุมัติ มีความรวดเร็วถูกต้อง	-	ทุกกอง	๑	๕	๕
๒. การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	๑๐	กำกับดูแล ควบคุมการปฏิบัติงาน ให้ถูกต้องตามกฎหมาย	-เพื่อให้องค์กรปลอดการทุจริต -เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี	ตุลาคม๒๕๖๔-กันยายน๒๕๖๕	การปฏิบัติงานโปร่งใส ตรวจสอบได้	-	ทุกกอง	๑	๕	๕
๓. โครงการก่อสร้างพื้นฐานไม่มีคุณภาพไม่ได้ใช้ประโยชน์	๑๐	ตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง	เพื่อให้โครงการก่อสร้างทุกโครงการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า	ตุลาคม๒๕๖๔-กันยายน๒๕๖๕	โครงการก่อสร้างทุกโครงการได้ใช้ประโยชน์ และแก้ไขปัญหาของประชาชนได้	-	กองช่าง	๑	๕	๕

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวังภายหลังจากดำเนินการจัดการความเสี่ยง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)										
๔. เกิดสาธารณภัยในพื้นที่	๑๐	-จัดทำแผนป้องกันบรรเทาสาธารณภัย -จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชน	เพื่อช่วยเหลือประชาชนได้ทันที	ตุลาคม ๒๕๖๔ - กันยายน ๒๕๖๕	ประชาชนที่ประสบเหตุได้รับความช่วยเหลือ	๔๗๘,๙๐๐	สำนักปลัด	๒	๔	๘
ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (Compliance Risk)										
๕. ความผิดพลาดในการปฏิบัติงานเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	๑๕	ส่งพนักงานเข้ารับการอบรม	เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ถูกต้อง	ตุลาคม ๒๕๖๔ - กันยายน ๒๕๖๕	ไม่เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน	๕๐,๐๐๐	สำนักปลัด	๑	๕	๕

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวังภายหลังจากดำเนินการจัดการความเสี่ยง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (Compliance Risk)										
๖. การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุเป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง	๑๕	ส่งพนักงานเข้ารับการอบรม	เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ถูกต้อง	ตุลาคม ๒๕๖๔-กันยายน ๒๕๖๕	ไม่เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน	๕๐,๐๐๐	สำนักปลัด	๑	๕	๕
ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)										
๗. การทุจริตในการเบิกจ่ายต่างๆ	๑๕	มีการตรวจสอบโดยหน่วยงานตรวจสอบภายใน	เพื่อไม่ให้เกิดการทุจริต	ตุลาคม ๒๕๖๔-กันยายน ๒๕๖๕	ไม่มีการทุจริตในหน่วยงาน	-	กองคลัง	๑	๕	๕
๘. การนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว	๑๕	มีการตรวจสอบโดยงานพัสดุ	เพื่อไม่ให้ราชการเสียประโยชน์	ตุลาคม ๒๕๖๔-กันยายน ๒๕๖๕	ไม่มีการนำทรัพย์สินราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว	-	กองคลัง	๑	๕	๕

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวังภายหลังจากดำเนินการจัดการความเสี่ยง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)										
๙. การจ่ายเบี้ยยังชีพไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย	๑๖	ตรวจสอบข้อมูลกับฐานข้อมูลกรมบัญชีกลาง	เพื่อให้ข้าราชการเสียหาย	ตุลาคม ๒๕๖๔-กันยายน ๒๕๖๕	การจ่ายเบี้ยยังชีพเป็นไปอย่างถูกต้อง	-	สำนักปลัด	๑	๕	๕
ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk)										
๑๐. วางแผนการพัฒนาไม่ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน	๑๕	มีการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นทุกปี	-เพื่อให้แผนพัฒนาเป็นกรอบในการทำงบประมาณรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ -เพื่อให้ระดับความสำเร็จของแผนสูงกว่าร้อยละ ๖๐	ตุลาคม ๒๕๖๔-กันยายน ๒๕๖๕	-แผนพัฒนาสามารถใช้เป็นกรอบในการทำงบประมาณรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ -ระดับความสำเร็จของแผนสูงกว่าร้อยละ ๖๐	-	สำนักปลัด	๑	๕	๕

ภาคผนวก

แบบประเมินความเสี่ยง ประจําปีงบประมาณ ๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลเบญจขร อำเภอลองหาด จังหวัดสระแก้ว

คำชี้แจง : จงให้คะแนนระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (๑) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (๒) ตามระดับ
 ดังนี้ ๑ = น้อยที่สุด ๒ = น้อย ๓ = ปานกลาง ๔ = สูง ๕ = สูงที่สุด

ความเสี่ยง	ปัจจัย/สาเหตุ	การประเมินความเสี่ยง		
		โอกาส (๑)	ผลกระทบ (๒)	ระดับความเสี่ยง (๑)×(๒) = (๓)
๑. การใช้ดุลพินิจของ ผู้มีอำนาจในการ อนุญาต อนุมัติ ต่างๆ	<u>ปัจจัยภายใน</u> -การนาระบบอุปถัมภ์มาใช้ในการ ปฏิบัติราชการ -การแบ่งพรรคแบ่งพวกของ พนักงานส่วนตำบล -ความไม่ยุติธรรมของผู้มีอำนาจใน การตัดสินใจ สั่งการ			
๒. ความผิดพลาดใน การปฏิบัติงาน เนื่องจากขาดรู้ความ เข้าใจในระเบียบ กฎหมายที่นำไปใช้ใน การปฏิบัติงาน	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -กฎหมาย ระเบียบ ที่ออกมาไม่มี ความชัดเจนในการปฏิบัติ -หน่วยงานที่ออกกฎหมาย ระเบียบ ไม่มีการให้ความรู้ก่อน การบังคับใช้ <u>ปัจจัยภายใน</u> -พนักงานส่วนตำบลไม่สนใจอ่าน ระเบียบ กฎหมาย -ไม่มีการจัดหาหรือรวบรวมองค์ ความรู้ในหน่วยงาน			
๓. การทุจริตในการ เบิกจ่ายต่างๆ	<u>ปัจจัยภายใน</u> -ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่าง เข้มงวด -ระบบตรวจสอบไม่รัดกุมพอที่จะ ปิดช่องว่างการทุจริต			
๔. วางแผนการ พัฒนาไม่ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้อง กับปัญหาและความ ต้องการของ ประชาชน	<u>ปัจจัยภายใน</u> -ผู้บริหารวางแผนพัฒนาโดยยึด จากความต้องการของตนเอง พรรคพวก ฐานเสียง และ ผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ			

ความเสี่ยง	ปัจจัย/สาเหตุ	การประเมินความเสี่ยง		
		โอกาส (๑)	ผลกระทบ (๒)	ระดับความเสี่ยง (๑)×(๒) = (๓)
๕. การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุ เป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -ระเบียบกฎหมายฉบับใหม่ออกมา บังคับใช้จำนวนมาก -มีการปรับเปลี่ยนระเบียบกฎหมายตลอดเวลา <u>ปัจจัยภายใน</u> -การขาดความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ -พนักงานผู้มีหน้าที่จัดซื้อจัดจ้างทุจริต รับผลประโยชน์จากผู้ขายผู้รับจ้าง			
๖. การนาทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว	<u>ปัจจัยภายใน</u> -ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเคร่งครัด -ผู้ปฏิบัติทุจริต			
๗. การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	<u>ปัจจัยภายใน</u> -ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเข้มงวด -ระบบตรวจสอบไม่รัดกุมพอที่จะปิดช่องว่างการทุจริต -ผู้ปฏิบัติขาดจิตสำนึกในการเป็นข้าราชการที่ดี			
๘. โครงการก่อสร้างพื้นฐานไม่มีคุณภาพ ไม่ได้ใช้ประโยชน์	<u>ปัจจัยภายใน</u> -ผู้ปฏิบัติงานไม่คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ -ผู้ปฏิบัติงานมีผลประโยชน์ในหน้าที่			
๙. การจ่ายเบี้ยยังชีพไม่ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย	<u>ปัจจัยภายใน</u> -ผู้ปฏิบัติงานบกพร่อง ไม่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับเบี้ยยังชีพให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย			
๑๐. เกิดสาธารณภัยในพื้นที่	<u>ปัจจัยภายนอก</u> -สภาพดิน ฟ้า อากาศ <u>ปัจจัยภายใน</u> -อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ กระแสไฟฟ้า			